

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

birželio

12

SEKMADIENIS

Nr.69(1187)

Kaina 15 kap.

Numerys:

1. Draugui Nikolajui Aleksandrovičiui Bulganinui — 1 pusl.
2. V. MALIŠAUSKAS. Daulgiašakis ūkis — kolūkiečių grovės pagrindas — 2 pusl.
3. V. ŠAKALYS. Dviejų kolūkių lenktyniavimas — 2 pusl.
4. Besąlygiškai įvykdyti visų kultūrų sėjos planą — 3 pusl.
5. G. RAZDOBUDKINAS. Aukščiau pieno paruošų tempus — 4 pusl.
6. V. CHARKOVAS. Tarpautinė apžvalga — 4 pusl.

Greičiau užbaigti bulvių sodinimą

Praeina paskutinės sėjos dienos. Kovos už gausų derlių interesai reikalauja, kad kartu su kukurūzų bei linų sėja, artimiausiomis dienomis būtų taip pat užbaigtas bulvių sodinimas.

Tačiau reikia pasakyti, kad ligi šiol bulvių sodinimas rajono kolūkiuose kažkodėl atidedamas į paskutinę eilę. Apie tai byloja tas faktas, kad 7 kolūkiai dar visai nepradėjo sodinti bulvių, o eilėje kolūkių pasodinta vos po 2–3 ha. Per paskutinį penktadienį visuose rajono kolūkiuose buvo pasodinta vos 40 ha bulvių.

Kolūkių vadovai bulvių sodinimo uždelsimą paaiškina darbo jėgos trūkumu, tuo, kad visi žmonės užimti vykdant kukurūzų sėją. Tušti žodžiai. Praktika rodo, kad gerai organizavus darbą galima vienu laiku vykdyti tiek vienus, tiek ir kitus darbus.

Paimkime kad ir „Garbingo darbo“ kolūkį. Darbo jėgos skaičiumi ir darbo apimtimi jo sąlygos yra vienodos su P. Cvirkos vardo žemės ūkio artele. „Garbingo darbo“ kolūkis baigia vykdyti pavasario sėjos planą, 71 proc. įvykdė kukurūzų sėjos planą, 102 proc. — linų sėjos planą, jau pasodino 21 ha bulvių. Gi P. Cvirkos vardo kolūkis pavasario sėjos planą įvykdė vos 55,9 proc., pasėjo 29,6 proc. kukurūzų, 21,7 proc. linų ir pasodino... vieną hektarą bulvių.

Reikalus analitoti ne tas, kad trūksta darbo jėgos, o svarbiausia, kad trūksta geros darbo organizacijos. Jeigu „Garbingo darbo“ kolūkyje darbas gerai organizuojamas, visi kolūkiečiai išeina į darbą, aukštas darbo našumas, tai P. Cvirkos vardo kolūkyje darbas blogai organizuojamas, dažnai kolūkiečiai išsitosomis dienomis slankioja nieko neveikdami, neįvykdo išdirbio normų. Tokios pat atsilikimo, darbų žlugdymo priežastys ir eilėje kitų kolūkių.

Mūsų rajono sąlygomis bulvės yra svarbiausia kultūra. Neveltui liaudyje bulvės vadinamos „antrąja duona“. Turime visus galimumus šiemet žymiai išplėsti bulvių pasėlius ir išauginti jų gausų derlių. Ir šiuos galimumus būtina turime išnaudoti.

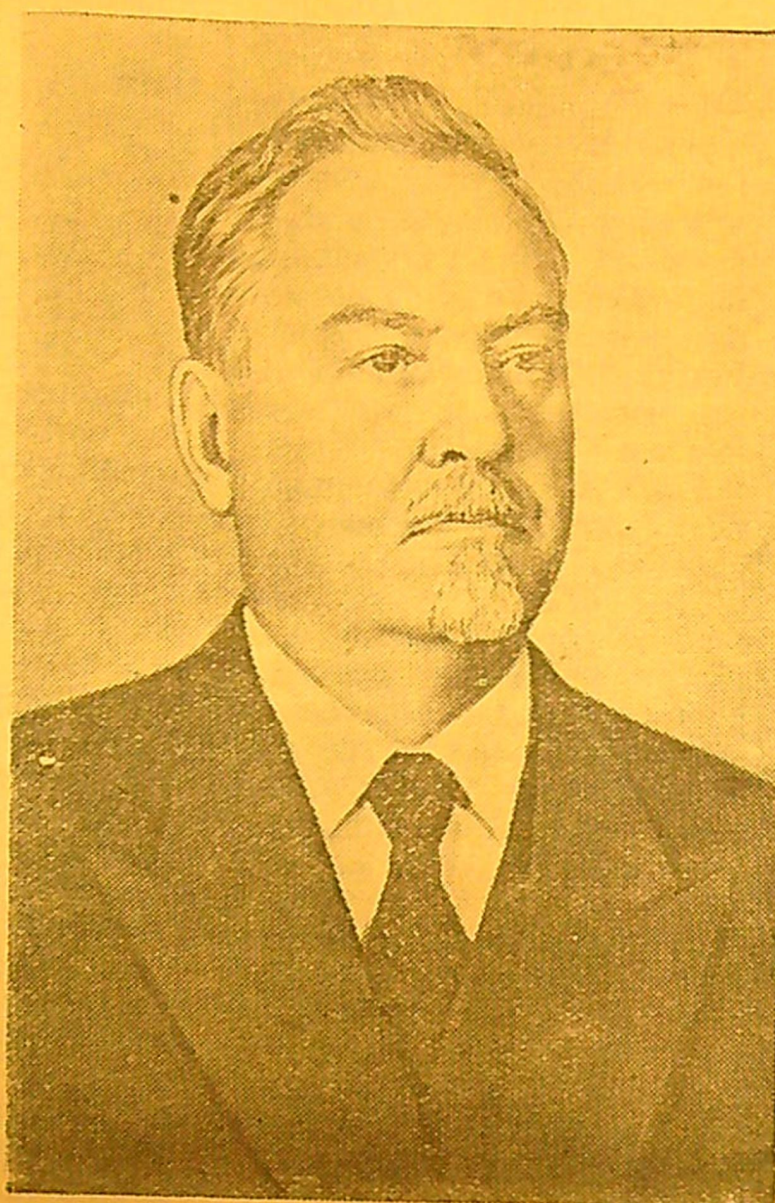
Dabar negalima prileisti mažiausio bulvių sodinimo uždelsimo. Visuose kolūkiuose reikia taip paskirstyti jėgas, kad vienu laiku su kukurūzų bei kitų kultūrų sėja, kasdien būtų vykdomas bulvių sodinimas. Didelę pagalbą sodinant bulves turi suteikti kolūkiams mašinų-traktorių stotis. Mūsų MTS turi 5 bulvių sodinimo mašinas SKG-4. Deja, MTS direkcija dar neslėmė priemonių, kad šios mašinos būtų įjungtos į darbą. Ligi šiol jomis nepasodinta nė hektaro bulvių. Reikia imtis visų priemonių, kad bulvių sodinimo mašinos dirbtų pilnu apkrovimu.

Praėjusių metų patyrimas parodė kvadratinio-lizdinio bulvių sodinimo efektingumą. Tie kolūkiai, kurie vykdė bulvių kaupimą dviem kryptimis, gavo žymiai didesnius derlius. Todėl visuose kolūkiuose bulves reikia sodinti kvadratinio-lizdinio būdu, kas įgalins išauginti gausius jų derlius.

Draugai kolūkiečiai ir mechanizatoriai! Dėkime visas pastangas, kad kartu su kitų kultūrų sėja greičiau užbaigtume bulvių sodinimą!

Baigė sėti kukurūzus

PLUNGĖ, birželio 9 d. (ELTA). Vlodo Rekašius, „Socialistiniu keliu“, „Kontaučių“, „Šimulių“, „Žlibinų“ ir eilės kitų rajono žemės ūkio artelių nariai įvykdė kukurūzų sėjos planus. Kukurūzai toliau sėjami virš plano.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas
N. A. BULGANINAS

Draugui Nikolajui Aleksandrovičiui Bulganinui

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSR Sąjungos Ministrų Taryba karštai sveikina Jus, ištikimą Lenino mokinį ir Stalino bendražygį, įžymų Komunistų partijos ir Tarybų valstybės veikėją Jūsų 60-ųjų metinių dieną.

Komunistų partija ir tarybinė liaudis aukštai vertina Jūsų nuopelnus kovoje už Tarybų Valstybės statybą ir socialistinį industrializavimą, kovoje už pergalę prieš fašistinius grobikus ir už mūsų Tėvynės ekonominės bei gynybinės galios stiprinimą.

Visuose partinės ir valstybinės veiklos postuose Jūs su nenuilstama energija ir aukštu principiskumu skiriate visas savo jėgas didžiajam komunizmo statybos reikalui.

Iš visos širdies linkime Jums, mūsų draugas ir bičiuli, mūsų brangusis Nikolajau Aleksandrovičiui, geros sveikatos ir daug tolesnės vaisingos veiklos metų Tarybų Sąjungos tautų labui, komunizmo labui.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas
TSR Sąjungos Ministrų Taryba

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Įsakas Dėl Socialistinio Darbo Didvyrio vardo suteikimo draugui N. A. Bulganinui

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo N. A. Bulganino gimimo dienos 60-ųjų metinių proga ir pažymint jo įžymius nuopelnus Komunistų partijai ir tarybinei liaudžiai, draugui Nikolajui Aleksandrovičiui Bulganinui suteikti Socialistinio Darbo Didvyrio vardą, įteikiant jam Lenino ordiną ir „Piautuvo ir Kūjo“ aukso medalį.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. Vorosilovas
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius N. Pegovas

Maskva, Kremlius
1955 m. birželio 10 d.

Indijos Ministras Pirmininkas Dž. Neru aplankė Visasajunginę žemės ūkio parodą

Birželio 9 d. Indijos Respublikos Ministras Pirmininkas Džavacharlalas Neru, jo dukterė Indira Gandhi ir kiti jį lydintieji asmenys aplankė Visasajunginę žemės ūkio parodą. Svečius iš Indijos lydėjo TSRS Užsienio reikalų ministro pirmasis pavaduotojas V. V. Kuznecovas, TSRS Nepaprastas ir Įgaliotas Ambasadorius Indijos Respublikoje M. A. Menšikovas, TSRS URM Protokolinio skyriaus vedėjas F. F. Molockovas.

Audringa ovacija sutiko Dž. Neru gausūs Parodos lankytojai. Svečius pasitiko Parodos vyriausiojo komiteto pirmininkas TSRS Tarybinių ūkių ministras I. A. Benediktovas ir parodos direkto

rius akademikas N. V. Cincinas.

Dž. Neru, Indira Gandhi ir juos lydintieji asmenys atliko kelionę po parodos teritoriją, apžiūrėjo jos sodus, laukus, fontanus.

Visur, kur svečiai buvo pasirodę, jie buvo sutinkami plojimais ir sveikinimo šūkiais.

Parodos atsiliepimų knygoje Džavacharlalas Neru įrašė: „Tai puiki paroda, ir vienintelis dalykas, dėl kurio aš apgailestauju, yra tas, kad negalėjau čia ilgiau pabūti“.

Atminčiai apie parodos apsilankymą Indijos svečiams buvo įteikti VŽŪP albumas, kelrodinės knygtės ir nuotraukos su parodos vaizdais. (TASS-ELTA).

Tarybų Lietuvos 15-ųjų metinių garbei

PANEVŽYS, birželio 8 d. (ELTA). Panevėžio vagonų ruožo kolektyvas sėkmingai vykdo socialistinius įsipareigojimus, prisiimtus Tarybų Lietuvos 15-ųjų metinių garbei. Lenktyniavime pirmąją remontininkai. Virš penkių mėnesių plano atremontuoti 8 krovinių ir 5 keleivinių vagonai.

Pralenkdami grafiką remontininkai dirba ir birželio mėnesį. Nuo mėnesio pradžios 2 vagonai virš plano

išleisti iš metinio remonto ir vienas iš vidutinio.

Plečiasi judėjimas už medžiagų taupymą. Gegužės mėnesį sutaupyti medžiagomis atremontuoti du vagonai. Ši mėnesį dirbtuvių darbininkai įsipareigojo sutaupyti medžiagomis atremontuoti 4 vagonus.

Remontininkai pastekė aukštą išdirbį. Dabar kiekvienas darbininkas savo normas įvykdo 120–130 procentų.

Saviveiklininkai-kompozitoriai

„Kolūkis šaunus, turtingas, vargai su šaknimis dinga...“ — taip dainuojama plačiai pasisklidusioje Rokiškio rajone naujoje nuotaikingoje dainoje apie kolūkinio gyvenimo laimę. Muziką šiai dainai, pavadintai „Po darbų“, parašė vietinis kompozitorius-saviveiklininkas Vilius Zafenkaukas pagal mokytojo Pijaus Ambrozaičio žodžius.

Artėjant respublikinei dainų

šventei rajone žymiai pagyvėjo muzikinis gyvenimas. Toli už rajono ribų dainuojama mokytojo rokiškio Antano Gradecko sukurta daina „Paslaptingi ežerėliai“.

Abu kompozitoriai-saviveiklininkai parašė keletą dainų. Iš jų pažymėtinos „Artslidžių“ ir „Lopšinė“. Joms žodžius parašė pradedantysis poetas mokytojas Petras Milaknis. (ELTA).

PRANEŠIMAS

apie pavasario sėjos eiga rajono kolūkiuose
1955 m. birželio 10 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Viso vasarinių kultūrų	Pasėta procentais			
			Tame skaičiuje			
			Kukurūzų	Linų	Bulvių	Žaliojo korvejerio
1.	„Garbingo darbo“	90,1	71,4	102,5	45,6	23,8
2.	„Naujo gyvenimo“	79,0	84,2	90,9	20,8	—
3.	Stalino vardo	73,3	88,6	40,0	20,0	55,5
4.	„30 m. komjaunim.“	69,0	51,8	61,5	1,6	—
5.	„Lenino atminties“	62,2	32,7	40,1	30,0	—
6.	M. Melnikaitės v.	58,1	29,3	73,8	1,7	32,0
7.	P. Cvirkos vardo	55,9	29,6	21,7	1,9	—
8.	Ždanovo vardo	53,3	31,8	30,3	—	—
9.	„Pirmūno“	52,6	43,3	36,1	7,0	—
10.	Kalinino vardo	52,3	31,6	60,0	12,9	—
11.	Pažangos“	51,1	67,2	10,0	4,7	21,0
12.	Čapajevio vardo	49,3	16,9	13,9	—	21,8
13.	„Tarybų Lietuvos“	49,0	50,8	3,3	—	—
14.	J. Žemaitės vardo	48,3	45,4	12,5	—	—
15.	„Bolševiko“	44,3	25,6	2,2	—	14,0
16.	Mičurino vardo	35,9	35,7	—	—	—
17.	„Raudonojo Spalio“	34,6	47,2	6,6	—	7,0

MTS direkcija

Daugiašakis ūkis—kolūkiečių gerovės pagrindas

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nuolat rūpinasi kolūkių visuomeninio ūkio išvystymu, kolūkiečių materialinės gerovės ir kultūrinio lygio kėlimu. Ypač ryškus šio rūpinimosi pavyzdys yra partijos ir vyriausybės nutarimai žemės ūkio tolesnio smarkaus pakėlimo klausimais.

Vykdamas Komunistų partijos nubrėžtą programą žemės ūkiui toliau išvystyti, mūsų respublikos kolūkiai kiekvienais metais pasiekia vis naujus laimėjimus. Pernai eilėje kolūkių, kuriuose buvo teisingai vykdomos numatytos priemonės žemės ūkio produkcijai padidinti, buvo išauginti gausūs derliai, sėkmingai įvykdyti gyvulių skaičius padidinimo ir jų produktyvumo pakėlimo planai, žymiai išaugo visuomeninės pajamos, padidėjo darbdarinių vertė. Pavyzdžiui, Kapsuko rajono „Šešupės“ žemės ūkio artelėje, sukūrus tvirtą pašarų bazę, 1954 m. iš kiekvienos karvės buvo vidutiniškai primelžta po 3386 kg pieno, arba 777 kg daugiau, negu 1953 m. Dideli laimėjimai pasiekti taip pat išvystant kiaulininkystę. Tai užtikrina kolūkiui ne tik didesnes pajamas, bet ir įgalina sukaupti didelius organinių trąšų kiekius, be kurių mūsų respublikos sąlygomis neįmanoma pasiekti aukšto žemės ūkio kultūrų derlingumo.

Gausiai naudodami organines trąšas ir tinkamai prižiūradami pasėlius, „Šešupės“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai pernai gavo po 329,9 centnerio cukrinių runkelių ir po 15,2 centnerio vasarinių kviečių iš hektaro. Gausūs buvo ir kitų kultūrų derliai.

Gerus rezultatus 1954 metais pasiekė Linkuvos rajono „Nemuno“ kolūkis. Čia gerai vystomos visos kolūkinės gamybos šakos. Teisingai derinant augalininkystės ir gyvulininkystės vystymą, buvo pasiekta, kad kolūkio piniginės pajamos nuo 1953 iki 1954 metų padidėjo dvigubai ir pernai sudarė vieną milijoną 622 tūkstančius rublių. Tokių pavyzdžių galima rasti daugumoje respublikos rajonų. Tarybų Lietuvos pirmaujančių kolūkių patyrimas ne-

ginčijamai rodo, kad sparčiausius visuomeninio ūkio pakėlimo tempus pasiekia kolūkiai, vystantieji daugiausia kolūkinę gamybą. Tokios žemės ūkio artelės greta svarbiausios mūsų respublikos sąlygoms žemės ūkio šakos—gyvulininkystės išvystymo nuolat didina grūdų, techninių kultūrų, bulvių bei daržovių gamybą.

Didelę reikšmę kolūkių bendrosios bei prekinės produkcijos padidinimui turi sodininkystė, bitininkystė, žuvininkystė ir kitos smulkesnės ūkio šakos. Dotnuvos rajono Karolio Požėlos vardo kolūkis 1954 metais davė bitininkystės prekinės produkcijos už 15.400 rublių.

Kolūkinę gamybą žymiai atpigina ir didina visuomeninės pajamos ir pagalbinių įmonių, jų tarpe kalvės, lentpiuvės, stalių, račių bei kitos dirbtuvės. Jos taip pat įgalina geriau panaudoti darbo jėgą. Antai, jau anksčiau minėtame Kapsuko rajono „Šešupės“ kolūkyje, paleidus lentpiuvę, įrengus mechaninę kalvę, plačiu mastu išvysčius visuomeninių pastatų statybą, kiekvienas darbingas kolūkietis 1954 m. išdirbo vidutiniškai po 411 darbdarinių, arba 81 darbdarinių daugiau, negu 1953 m. Atvirkščiai, kolūkiuose, kuriuose silpnai vystomos smulkios ir pagalbinių visuomeninio ūkio šakos, lėčiau auga pajamingumas, blogiau išnaudojama darbo jėga ir kolūkiečių pajamos būna mažesnės. Pavyzdžiui, to paties Kapsuko rajono „Pavasario“ kolūkyje, kuriame nevystomos smulkios ir pagalbinių ūkio šakos, kiekvienas darbingas kolūkietis pernai vidutiniškai išdirbo tik 238 darbdarinius ir gavo žymiai mažiau pajamų, negu „Šešupės“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Čia didžioji kolūkiečių dauguma dirba tik vasaros mėnesiais, gi kitais metų laikotarpiais turi darbo vos po keletą dienų per mėnesį.

Siekiant sustiprinti visuomeninį ūkį, padidinti jo pajamingumą ir prekingumą, būtina plačiai mechanizuoti gamybos procesus. Darbų

laukininkystėje mechanizavimas atpalaiduoja kolūkiečius nuo daugelio sunkių sezoninių darbų ir įgalina dalį darbo jėgos nukreipti į pastovų darbą gyvulininkystėje, statybose, pagalbiniuose įmonėse ir pan.

Daugiašakės kolūkinės gamybos vystymas, pilnas turimos darbo jėgos ir visų gamybos priemonių panaudojimas yra spartaus visuomeninio ūkio išvystymo pagrindas. Kuo daugiau yra išvystytas kolūkio visuomeninis ūkis, tuo daugiau pagaminama žemės ūkio produktų, didesnės yra visuomeninės piniginės pajamos ir gausenės kolūkiečių darbdienis. Antai, Linkuvos rajono „Nemuno“ kolūkis, vystantis daugiašakę kolūkinę gamybą, pernai išdavė už kiekvieną darbdienį po 4,2 rublio pinigais ir po 2 kilogramus grūdų, daug kitų žemės ūkio produktų. Čia kolūkiečių pajamos iš jų asmeninio sodybinio ūkio sudaro nedidelę visų jų pajamų dalį. Tai rodo, kad žemės ūkio artelių kolūkiečių pasiturinti gyvenimą užtikrina visų pirma visuomeninis ūkis. Asmeninis kolūkiečių ūkis vaidina jų biudžete antraeilį, pagalbinių vaidmenį. Reiškia, kolūkiečių gerovės nuolatinį kilimą, pirmoje eilėje, nulemia spartus visuomeninio ūkio išvystymas.

Išvystytas visuomeninis ūkis užtikrina ne tik gausų darbdienį apmokėjimą, bet įgalina kelti kolūkiečių gerovę ir kitais keliais. Pirmiaujantieji kolūkiai dalį savo gausių lėšų panaudoja klubams bei stadionams statyti, kolūkiams ir kolūkiečių butams elektrifikuoti.

Tarybų Lietuvos kolūkiai, nuosekliai ir aktyviai vykdydami partijos ir vyriausybės numatytas priemones žemės ūkiui smarkiai pakelti, artimiausiais metais pasieks spartaus visuomeninio ūkio išvystymo ir šiuo pagrindu—tolesnio kolūkiečių materialinės gerovės ir kultūrinio lygio pakėlimo.

V. Mališauskas
Ekonomikos mokslų
kandidatas

DVIEJŲ KOLŪKIŲ LENKTYNIAVIMAS

Prieš pradėdant pavasario sėją „Garbingo darbo“ ir Čapajevos vardo kolūkių nariai įsijungė į tarpusavio socialistinį lenktyniavimą už aukšto grūdinių kultūrų derliaus išauginimą, tolesnį gyvulininkystės išvystymą. Siekiant smarkiai padidinti

grūdų gamybą, užtikrinti tvirtą pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams, kolūkiai numatė žymiai išplėsti vertingos kultūros—kukurūzų pasėlius. Peržvelkime, kokių rezultatų pasiekė šie kolūkiai pirmame kovos už aukštą derlių etape—pavasario sėjoje.

„Garbingo darbo“ kolūkis		Čapajevos vardo kolūkis	
Plano įvykdymas procentais		Plano įvykdymas procentais	
90,1	Vasarinių kultūrų sėja	48,3	tame skaičiuje:
71,4	kukurūzų	16,9	
102,5	linų	13,9	
45,6	bulvių	—	
23,8	žaliojo konvejerio	21,8	

Iš lentelės matyti, kad „Garbingo darbo“ kolūkio nariai toli paliko čapajeviečius.

Kodėl gi toks didelis sėjos rezultatų skirtumas? Paslaptis ta, kad „Garbingo darbo“ kolūkyje sėja vyksta labiau organizuotai, kolūkiečiai dirba vieningai, tvirta darbo drausmė. O viso to nematyti Čapajevos vardo kolūkyje. Jei „Garbingo darbo“ kolūkyje darbo diena prasideda 6 valandą ryto, tai pas varžovus pirmieji kolūkiečiai pasirodo laukuose tik 8–9 valandą ryto; kiti gi žmonės pradeda darbą tik nuo 10–11 valandos.

Didelis neorganizuotumas ir darbo drausmės stoka paskutiniuoju metu pasireiškia šio kolūkio IV laukininkystės brigadoje, kuriai iki šiol vadovavo Cypliakovas. Nors brigadoje įvykdyta tik pusė vasarinių kultūrų sėjos plano, bet sėja iš viso sustojė. Pavyzdžiui, nuo birželio 2 iki 8 dienos, pačiomis palankiausiomis sėjai dienomis, brigadoje nepasėta nė vieno hektaro jokių kultūrų, nesuarta nė aro dirvų, nors jų arti dar yra dešimtys hektarų. Brigadoje priskaitoma 40 darbingų kolūkiečių, jų tarpe 11 vyrų. Tačiau kasdien darbuose užimta tik 12–15 žmonių. Panaši padėtis ir III bei V laukininkystės brigadose.

„Garbingo darbo“ kolūkio nariai pasėjo didžiąją dalį kukurūzų ir yra pasiryžę jų sėją artimiausiu metu užbaigti, gi Čapajevos vardo kolūkis šios vertingos kultūros sėją neleistinai žlugdo. Priežastis ta, kad kolūkio vadovai davė nurodymus kukurūzų pasėliams skirtus plotus užsėti kviečiais. Nors kolūkyje 40 hektarų viršytas kviečių sėjos planas, tačiau nušlota gerų dirvų kukurūzams.

„Garbingo darbo“ kolūkio laukininkystės brigados, sėkmingai užbaigusios ankstyvųjų kultūrų sėją, įsijungė į jų priežiūros darbus, papildomą pasėlių tręšimą. Tas kolūkiečiams netrukdo sparčiai vykdyti bulvių, šakniavaisių bei kukurūzų sėjos. Lygiagrečiai su tais darbais, IV brigada, vadovaujama drg. Raubos, sėkmingai ruošiasi šienapiūtei: gamina žaiginius, remontuoja šienapiūves ir kitą šienapiūtės inventorių. Gi apie pasėlių priežiūrą ir pasirošimą šienavimo darbams Čapajevos vardo kolūkyje dar ir kalbama nebuvo.

Pirmąja lenktyniavimo „Garbingo darbo“ kolūkis ir

visuomeninės gyvulininkystės išvystymo srityje. Jei šio kolūkio melžėjos per 8 mėnesius iš kiekvienos melžiamos karvės primelžė vidutiniškai po 552 kilogramus pieno, tai Čapajevos vardo kolūkyje—tik po 219 kilogramų. Ypač didelis kolūkių pieno primelžimo skirtumas gavosi gegužės mėnesį. „Garbingo darbo“ kolūkyje per tą mėnesį iš kiekvienos melžiamos karvės primelžta po 125 kg, o Čapajevos vardo—vos 41 kg. Priežastis paaiškėja išsiginčius į galvijų priežiūrą ganykliniu laikotarpiu. Juk Čapajevos vardo kolūkyje iki šiol nėra griežtos gyvulių priežiūros dienotvarkės. Šiame—viename iš piningiausių—birželio mėnesį karvės melžiamos į dieną tik... du kartus! Ryta galvijai išgenami į lauką tik po aštuntos valandos, ganomi kolūkiečių padieniu. Karvės negauna papildomai pašarų. Nei kolūkio vadovai, nei fermos vedėjas drg. Griščenko nesiėmė iniciatyvos organizuoti gyvuliams žaliąjį konvejerį. Jam kultūras tik pradėta sėti.

„Garbingo darbo“ kolūkyje jau du kartus, t. y. gegužės 20 d. ir birželio 5 d., pasėta 13 ha avių—vikių mišinio ir 2 ha kukurūzų žaliajam konvejeriui. Jau šio mėnesio pabaigoje numatyta karvėms ir kiaulėms duoti papildomas žaliojo pašaro davyns, kas žymiai pakels gyvulių produktyvumą. Kolūkyje galvijai pervedti į vasaros stovyklą, prižiūrimi nuolatinių žmonių, laikomasi dienotvarkės.

„Garbingo darbo“ kolūkyje jau dabar rūpinamasi pašarų baze žiemai. Pradėta tranšėjų statyba kukurūzų silosavimui. Tokias tranšėjas kolūkis įrengs keturias, bendros 1100 tonų talpos, iš jų 200 tonų talpos—burbulėms. Kolūkyje vyksta naujos tipinės karvių dės statybos baigiamieji darbai.

Pirmieji socialistinio lenktyniavimo rezultatai rodo, kad „Garbingo darbo“ kolūkio kolūkiečiai atkakliai kovoja už prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą, gi Čapajevos vardo kolūkio kolūkiečių žodis dar silpnai paremiamas darbais.

Kova už prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą neturi nutrūkti. Abiejų kolūkių kolūkiečiai turi dar labiau padidinti savo pastangas, kad pasiektų šiais metais aukšto derliaus, didelio gyvulių produktyvumo.

V. Šakalys

UKRAINOS TSR. Tūkstančiai patriotų atsiliėpė į partijos šaukimą vykti į kolūkius nuolatiniam darbui. Išreiškusiems norą dirbti kolūkiuose respublikos srityse organizuojami specialūs kursai.

Nuotraukoje: būsimieji Nikolajevos srities vadovaujantieji darbuotojai pamokos metu.

B. Umbro nuotr. (TASS).

BESĄLYGIŠKAI ĮVYKDYTI VISŲ KULTŪRŲ SĖJOS PLANĄ!

Greičiau užbaigti sėją

Ždanovo vardo kolūkyje neleistinai vilkinama pavasario sėja. Nežiūrint to, kad sėjos terminai jau baigėsi, čia pasėta tik 62,3 proc. grūdinių kultūrų, 31,8 proc. kukurūzų ir 30 proc. linų. Bulvių sodinimas dar nepradėtas. — MTS nieko nepadeda. Atsiuntė tris traktorius, o dirba tik du. Štai, jau savaitė, kai vienas traktorius, kuriuo dirba traktorininkas drg. Blinovas, remontuojamas, — aiškina sėjos vilkinimo priežastis kolūkio pirmininkas drg. Diomkinas.

Tačiau, gerai paanalizavus kolūkyje padėtį, pasirodo, kad sėjos vilkinimo priežastys visai kitos.

Pereitų metų rudenį kolūkyje buvo suarta 350 ha žemės. Pavasarį MTS mechanizatoriai suarė 68 ha. Reiškia, viso mechanizatorių jėgomis jau yra suartos žemės pavasario sėjai 418 ha. Mechanizatoriai visus tuos 418 ha sukultivavo ir užakėjo. Gi iki šios dienos pasėta kolūkyje 384 ha. Tad norėtusi paklausti drg. Diomkiną, kiek gi padaryta kolūkio jėgomis?

Išskyrus tai, kad kolūkiečiai išbarstė į mechanizatorių paruoštą dirvą grūdus, kol-

ūkis pavasario sėjoje savo jėgomis nieko nepadarė. Nepadarė todėl, kad kolūkyje blogai organizuotas darbas, neišnaudojama gyva traukiamoji jėga. Laukininkystės brigadose nėra kolūkiečių susirinkimo punktų. Vietoje to, kad kolūkiečiai iš anksto gautų dienos darbo užduotis, čia iš ryto brigadininkai ieško kolūkiečių. Dėl to darbas laukuose prasideda apie 10–11 val. ryto. Yra daug kolūkiečių, visai neišėinančių į darbą.

O Ždanovo vardo kolūkis turtingas darbo jėga: Jame yra vien tik laukininkystėje dirbą 207 kolūkiečiai. Yra 126 darbiniai arkliai. Ir jei kasdien nors 30 porų arklių artų, tai nuo laukų darbų pradžios kolūkis galėjo savo jėgomis suarti 500 ha. Likusieji arkliai galėjo būti panaudoti akėti, grūdams bei trąšoms vežioti.

Šis faktas pirštu prikišamas, kad kolūkis neišnaudoja savo galimybės sėjos darbams paspartinti. Kolūkyje yra nemaža sąžiningai dirbančių kolūkiečių. Pavyzdžiui, E. Lizunova, P. Kajutis, Mikštas, F. Orlova, A. Čirkovas, N. Semionova, Z.

Čižikienė, U. Nežiamova ir eilė kitų kolūkiečių nuo pat pavasario pradžios aktyviai įsijungė į sėjos darbus ir kasdien įvykdo po 1,5–2 normas. O ar negali taip dirbti visi kolūkiečiai? Kas trukdo T. Šileikytei, G. Kasavčenkovei, Z. Glušakovei ir daugeliui kitų dalyvauti kolūkinėje gamyboje, jei jie iki šiol neturi nė vieno darbdienio? Ką padarė brigadininkai, kolūkio valdyba pirmūnams paskatinti ir tinginiams nubausti? Nieko.

Nuošaly nuo sėjos darbų pasiliko ir kolūkio partinė organizacija. Socialistinis lenktyniavimas nevyksta, ro-diklių lentos užpildomos retai, kada pakliūva, sienlaikraštis išėina retai ir apie lenktyniavimą beveik nieko nerašo, nekalba apie tai agitatoriai. Gi socialistinio lenktyniavimo išvystymas—labai svarbi priemonė darbui pagerinti.

Kaip matome, galimybės darbui paspartinti Ždanovo vardo kolūkyje yra. Ir jos turi būti išnaudotos. Juk nuo sėjos daug priklauso ir derliaus likimas, ir tuo pačiu kolūkio, visų kolūkiečių gerovė.

G. Strelcovas

Susirūpinti gyvulių produktyvumo pakėlimu

„Pirmūno“ kolūkis turi 884 ha ariamos žemės, 329 ha natūralinių pievų ir 43 ha ganyklų. Čia vyrauja lengvo priemolio ir smėlio žemės. Atsižvelgiant į ūkio padėtį ir žemės naudingumą, kolūkis turi palankias sąlygas gyvulininkystei, o ypač kiaulių ūkiui išvystyti, kitaip sakant, gyvulininkystė čia turi tapti pagrindiniu ūkio pajamų šaltiniu.

Tačiau, kaip rodo kolūkio gamybiniai rodikliai, gyvulininkystė čia vystoma toli gražu nepatenkinamai, iš jos gaunamos menkos pajamos. Vienam šimtui hektarų žemės naudmenų praėjusiais metais gauta tik 3,2 tonos pieno ir 1,5 centnerio mėsos, šimtui ha arimo — 0,5 centnerio kiaulienos. Iš vienos karvės vidutiniškai per metus primelžta tik 842 litrai pieno.

Sudarant gamybinį planą 1955 metams, kolūkio valdyba atkreipė dėmesį į pačių kolūkiečių pasiūlymus sustiprinti pašarų bazę. Plane buvo numatyta pasėti 75 ha kukurūzų. Iš kukurūzų net ir esant neaukštam derliui galima užraugti kiekvienai karvei žiemos periodui po 10 tonų siloso, o kukurūzų burbulių pakaktų kiaulėms ir paukščiams šerti. Vasaros rudens gyvulių ganykliniame laikotarpyje buvo numatyta įvesti papildomam visų gyvulių šėrimui žaliąjį konvejerį.

Nuo tos dienos, kai „Pirmūno“ kolūkio valdyba įrašė į gamybos planą priemones gyvulių produktyvumui

pakelti, praėjo daug laiko, bet reikala kolūkyje nepasitvirtė. Gražiai įrašytos kolūkio gamybos plane priemonės gyvulių produktyvumui pakelti liko tik žodžiais ir skaičiais, parašytas popieriuje.

„Pirmūno“ kolūkio vadovai turi nepamiršti to, kad partijos ir vyriausybės iškeltieji uždaviniai dėl tolimesnio gyvulininkystės išvystymo ir jos produktyvumo pakėlimo yra įstatymas, kurį privalo griežtai vykdyti bei juo vadovautis visi žemės ūkio darbuotojai. Jiems įvykdyti būtina įtemptai kovoti už gyvulių produktyvumo pakėlimą. Tam reikalui dabar kolūkis privalo mobilizuoti visas savo jėgas, visą energiją, kad pilnai įvykdytų kukurūzų sėjos planą ir įvestų papildomam gyvulių šėrimui vasaros-rudens laikotarpyje žaliąjį konvejerį. Žaliojo pašaro gamybos planas kolūkyje sudarytas ir jo įvykdymas, nors pirmieji terminai ir praleisti, padės žymiai pakelti gyvulių produktyvumą.

Negalima pamiršti ir to, kaip gyvuliai bus šeriami ir žiemą. Reikia pažymėti, kad šis klausimas „Pirmūne“ išsisklydo ir iš valdybos, ir iš fermų darbuotojų akiračio.

Priemonės gyvulių produktyvumui pakelti iš protokolinių nutarimų turi pereiti į gyvenimą. Jų įgyvendinimui reikia mobilizuoti visus artelės narius. Tai padaryti — pirmą kartą kolūkio vadovų pareiga.

G. Narutis

„Naujo gyvenimo“ kolūkis baigia kukurūzų ir linų sėją

Gera suprastami, kad kukurūzai yra viena iš svarbiausių galimybių grūdų gamybai padidinti ir visuomeninės gyvulininkystės produktyvumui pakelti. „Naujo gyvenimo“ žemės ūkio artelės nariai aktyviai padirbėjo prie kukurūzų sėjos. Su kolūkio agronomo drg. Žilėno pagalba buvo parinkti geriausios žemės plotai, jie gerai paruošti ir patręšti. Kukurūzų sėjos metu visi kukurūzų auginimo grandžių nariai nuo pat anksto ryto iki vėlyvo vakaro dirba kukurūzams skirtuose žemės plotuose: ruošia žemę, ją tręšia. Sėjos darbai dabar eina prie galo. Kolūkis pasėjo 48 hektarus kukurūzų. Visas šis plotas pasėtas tik kvadratinio-lizdiniu būdu. Dar liko sėti 9 ha kukurūzų. Tas darbas bus atliktas per artimiausias dienas.

Kolūkis sparčiai vykdo ir linų sėją. Linų sėjos planas dabar įvykdytas 90,9 proc. Kolūkis linais apsėjo 30 ha.

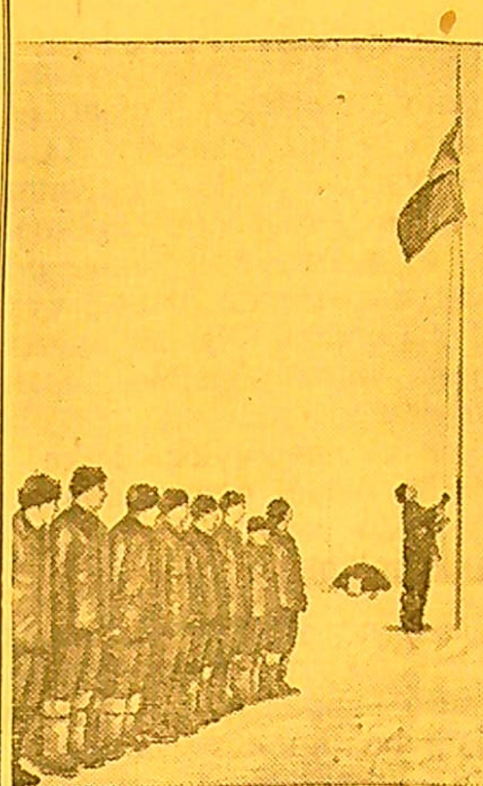
J. Chudaba
kolūkio sąskaitininkas

Trumpai

20 hektarų vasarojaus žaliajam konvejeriui pasėta Stalino vardo kolūkyje. Tai jau didesnioji dalis pasėlių, skirtų papildomam gyvulių šėrimui vasarą. Žaliojo konvejeris padės žymiai pakelti gyvulininkystės produktyvumą.

V. Daukša

Dreifuojančioje stotyje „Šiaurės ašigalis-5“

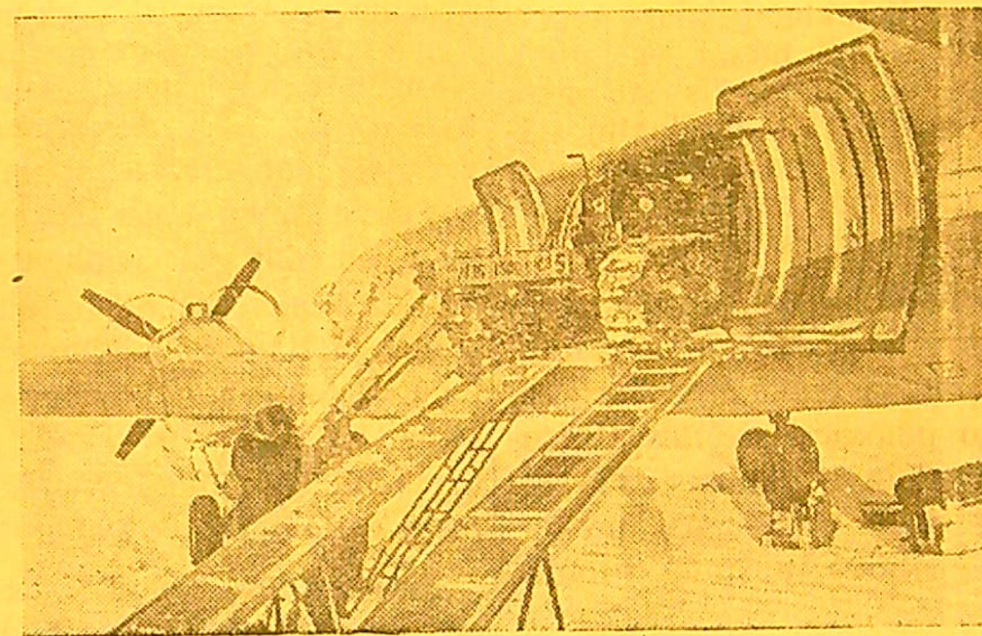

Balandžio pabaigoje Rytų Arktikos sektoriuje buvo sudaryta nauja mokslinė dreifuojanti stotis „Šiaurės ašigalis-5“. Ant didelės daugiamečių ledų lyties, tarp aukštų ledų, apdengtų sniegu, per kelias dienas išaugo visas miestelis. Iš Didžiosios žemės lėktuvai pristato čia viską, kas reikalinga

gyvenimui ir darbui: palapines, namukus, maisto produktus, įvairius įrengimus ir prietaisus moksliniam stebėjimui. Rajonas, kur organizuota stotis „Šiaurės ašigalis-5“, — vienas mažiausiai ištirtų poliariniame baseine, ir todėl jo gamtos tyrinėjimas sudaro didelį mokslinį interesą. Tą dieną, kai pirmoji poliarininkų grupė išlipo į dreifuojančią lytį, jos koordinatos buvo 82 laipsniai šiaurės platumos ir 156 laipsniai 13 minučių rytų ilgumos. Šiuo metu lytis, ant kurios yra stotis, dreifuoja į šiaurę, ir jau praėjo keletą šimtų kilometrų sudėtingu, vingiuotu keliu.

Nuotraukoje: stotis „ŠA—5“ viršininkas, geografijos mokslų kandidatas N. A. Volkovas iškelia TSRS Valstybinę vėliavą dreifuojančios stovyklos atidarymo dieną.

V. Jegorovo nuotr.
(TASS).

Nuotraukoje: traktoriaus eismo dalies iškrovimas iš lėktuvo.

V. Jegorovo nuotr.

(TASS).

Naujos knygos

Pašnekesiai apie kukurūzus. Red. P. Vasinauskas. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 90 p. su iliustr. 15.000 egz. Rb. 1,15.

UELSAS, H. (anglų rašytojas). Nematomas žmogus. (—Pasaulių karai.—Žmogus, galėjęs daryti stebuklus. Romanai). V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1955. 400 p. 15.000 egz. Rb. 6,40. Irišta.

KOVALIOVAS, S. I. Mitas apie Jėzų Kristų. V., 1955. 26 p. (Lietuvos TSR Kultūros m-ja. Kultūros švietimo įstaigų v-bos. Resp. pasakaitų biuras). 2.000 egz. Nemokamai.

Į pagalbą kolūkio pirminkui. (Straipsnių ir inform. medžiagos rinkinys). Leid. I. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 331 p. 10.000 egz. Rb. 5,25. Irišta.

MINKEVIČIUS, A. Javų rūdys ir kovos su jomis būdai. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 26 p., 3 iliustr. (Lietuvos TSR

Polit. ir moksl. žinių sklaid. d-ja). 6.000 egz. Rb. 0,25.

POPOVAS, V. ir ČERNYŠEVAS, A. Plaukimas. Mokytojų priemonė fiz. kultūros kolektyvo sekcijoms (užsiėmimas su pradedančiais). V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1955. 192 p. su iliustr. 7.000 egz. Rb. 3,40. Irišta.

ARIAMOVAS, I. Vaikų amžiaus ypatybės. Bendri bruožai. K., Valst. ped. lit. 1-kl., 1955. 168 p. 3.000 egz. Rb. 4,05. Irišta.

POKROVSKIS, S. Mamutų medžiotojai. (Apsaka). Vid. mokykl. amž. vaikams. V., Valst. grož. lit. 1 kl., 1955. 146 p. su iliustr. 10.000 egz. Rb. 3,50. Irišta.

ŠAROVAS, A. Platono Koroliovo sala. (Apsaka.—Apsakymai). Jaun. mokykl. amž. vaikams. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1955. 110 p. su iliustr. 10.000 egz. Rb. 3,00. Irišta.

Aukščiau pieno paruošų tempus

Birželis yra lemiamas pieno paruošų mėnuo. Ganyklose dabar pakankamai žolės, ir kasdien karvės duoda vis daugiau pieno. Todėl iškyla uždavinys birželio mėnesį užtikrinti, kad kiekvienas ūkis įvykdytų privalomuosius pieno pristatymus.

Priešakinėse apylinkėse gerai organizuotos pieno paruošos, kasdien vis daugiau pieno pristatoma kolūkiečių į pieno priėmimo punktus. Tokios apylinkės, kaip pavyzdžiui, Pavidinės, Girsų, Kapūstynės, Smalvų, Bernotiškių, iki birželio pirmosios įvykdė metinį pieno paruošų planą 60–70 procentų. Ypatingai šiose apylinkėse paspartėjo pieno paruošų tempai pirmoje birželio dekadėje.

Tačiau tenka atžymėti, kad eilėje apylinkių ligi šiol blogai organizuojamos pieno paruošos. Zatokų, Degučių, Tilžės, Liaudėnų apylinkėse metinis pieno paruošų planas įvykdytas vos 20–30 procentų. Čia daug kolūkiečių dar nepradėjo statyti pieno valstybei. Dėl to per penkis šiuo metų mėnesius iš individualių statytojų rajonas paruošė mažiau pieno, negu per tą laikotarpį praėjusiais metais.

Svarbiausias vaidmuo sėkmingai vykdant pieno paruošų planą tenka pieno priėmimo punktų vedėjams. Jie turi palaikyti nuolatinį ryšius su pieno statytojais, turi būti pieno paruošų ir supirkimų organizatoriais. Tokių organizatorių pas mus yra. Tai — Pavidinės punkto vedėja drg. Lukoševičiūtė, Šunelės punkto vedėjas drg. Alekna ir kai kurie kiti, sėkmingai vykdantieji pieno paruošų ir supirkimų užduotis. Tačiau daugelis punktų vedėjų dar

nerūpestingai žiūri į savo darbą, dėl ko mėnuo iš mėnesio jie žlugdo pieno paruošų plano vykdymą. Antai, Polivarko pieno priėmimo punkto vedėja drg. Gasiūnaitė neorganizuoja pieno pristatymo, žlugdo plano vykdymą. Imbrado pieno nugriebimo punkto vedėjas Stankevičius pažeidžia darbo drausmę, neatvyksta laiku į darbą. Todėl nenuostabu, kad Imbrado apylinkė atsilieka vykdant pieno paruošas.

Rajone yra visi galimymai ryžtingai paspartinti pieno paruošų tempus. Zarasų sviesto gamybos įmonės vadovybės uždavinys — greičiau pašalinti trūkumus pieno priėmimo punktų darbe, pakelti jų organizuojamąjį vaidmenį, užtikrinti, kad kiekvienas punktas įvykdytų pieno paruošų planą.

Kaip ir pernai, dauguma kolūkiečių kiemų birželio mėnesį visiškai atsiskaitys su valstybe pagal pieno paruošas ir turės galimumą statyti valstybei pieną supirkimo sąskaita. Vyriausybė išskyrė šiemet pardavimui pieno statytojams didelį kiekį sėlenų ir išspaudų. Bet dėl rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos neveiklumo apie 100 tonų sėlenų dar guli Turmante, dėl ko pieno statytojai negauna priklausančių jiems sėlenų. Rajono vartotojų kooperatyvų sąjunga turi greičiau atgabenti kombinuotus pašarus į vartotojų kooperatyvus.

Visų paruošų aparato darbuotojų uždavinys — imtis priemonių pieno paruošoms ir supirkimui paspartinti, užtikrinti, kad kiekviena apylinkė įvykdytų ir viršytų pieno paruošų planą.

G. Razdobudkinas

rajo paruošų įgaliotinis

Tarptautinė apžvalga

Draugystė taikos stiprinimo vardan

Birželio 7 d. mūsų Tėvynės sostinė — Maskva iškilmingai pasitiko Indijos Respublikos Ministrą Pirmininką Džavacharlalą Neru, atvykusį į TSRS oficialiam vizitui. Dž. Neru kelią į Tarybų Sąjungą visur laikoma ryškiu stiprinančios Indijos ir Tarybų Sąjungos tautų draugystės bei bendradarbiavimo pasireiškimu vardan taikos visame pasaulyje išsaugojimo ir sustiprinimo. „Neru kelią“, — rašo Indijos laikraštis „Amrita Bazar Patrika“, — su didžiausiu susidomėjimu stebi visas pasaulis, nes ji turi didžiulę reikšmę, įnešdama indėlį į tarptautinį savitarpio supratimą, įtempimo sumažinimą ir taikos bei draugystės stiprinimą.

Indija — antroji po Kinijos teritorijos dydžiu ir gyventojų skaičiumi Azijos šalis. Joje gyvena 360 milijonų žmonių. Po ilgos ir atkaklios kovos Indija išsivadavo iš kolonijinės priklausomybės ir vykdo savarankišką politiką, atitinkančią indų tautos interesus.

Tarybų Sąjungos ir Indijos tautos vienija didis suinteresuotumas taikos ir tarptautinio saugumo užtikrinimu. Nepaisydamos visuomeninių sistemų skirtumo, Indija ir TSRS bendrai stengiasi išgelbėti žmoniją nuo naujo karo grėsmės. Indų tautos indėlis į šį kilnų reikalą padeda didinti tarptautinį Indijos respublikos autoritetą. Kaip yra žinoma, Indija aktyviai dalyvavo kovoje už paliaubų Korėjoje nustatymą ir karo veiksmų nutraukimą Indokinijoje. Kartu su Kinijos Liaudies Respublika Indija paskelbė plačios tarptautinės paramos susilaukusius 5 taikos sambūvio principus, kuriuos visuomenė vadina Naujosios Azijos chartija.

Elle labai svarbių tarptautinių klausimų yra bendrumas Indijos ir Tarybų Sąjungos pozicijose. Abi valsty-

bės pasisako už ginčijamų tarptautinių problemų suregulavimą derybų būdu, smerkia karinius blokus, kovoja už ginklavimosi varžybų nutraukimą, atominio ginklo uždraudimą, už užsienio bazių svetimose teritorijose likvidavimą, už tautų teisę į nacionalinį išsivadavimą ir t. t.

Visi dorieji žmonės aukštai vertina nuoseklią Indijos kovą už pagrįstą Kinijos Liaudies Respublikos teisių atkūrimą Sąjunga Nacijų Organizacijoje.

Draugiški santykiai tarp Indijos ir Tarybų Sąjungos tautų sėkmingai vystosi taip pat ekonominėje ir kultūrinėje srityse.

Indijos laikraštis „Pipl“ pavadino Neru kelią į Tarybų Sąjungą „taikos ir draugystės vizitu“. Tarybų Sąjungos ir Indijos tautų savitarpio supratimo ir gilios simpatijos jausmai, jų draugiški ryšiai ir vaisingas bendradarbiavimas po šios kelionės dar labiau išsivystys.

Taikos Europoje užtikrinimo interesais

Birželio 7 d. Tarybinė vyriausybė nusiuntė Vokietijos Federalinės Respublikos (Vakarų Vokietijos) vyriausybei notą, kurioje pasiūlė nustatyti tiesioginius diplomatinis, prekybinius ir kultūrinius santykius tarp TSRS ir Vokietijos. Notoje taip pat reikšiamas pageidavimas nustatyti asmeninį abiejų šalių valstybės veikėjų kontaktą. Kaip nurodoma notoje, Tarybinė vyriausybė sveikintų kanclerio K. Adenauerio ir kitų atstovų, kuriuos Vokietijos Federalinės Respublikos vyriausybė norėtų nusiųsti šioms klausimams apsvaistyti, atvykimą į Maskvą artimiausiu metu.

Tarybų Sąjungos ir Vakarų Vokietijos santykių normalizavimą diktuoja taikos ir Europos saugumo interesai. Geri Tarybų Sąjungos ir Vokietijos tautų santykiai — le-

miama taikos Europoje išsaugojimo sąlyga. Agresyvosios jėgos, kurios puoselėja naujo karo planus, nori priešpastyti viena kitai Tarybų Sąjungą ir Vakarų Vokietiją, siekia sukludyti gerinti jų savitarpio santykius. Už šių tikslų slypi grynai savanaudiški apskaičiavimai. Karingieji sluoksniai Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir kitose šalyse ciniškai apskaičiuoja, kiek divizijų Vakarų Vokietija gali pateikti prieš TSRS ir stumia ją į pavojingą kelią. Tuo tarpu vokiečių tautos, tarybinės liaudies ir visų taikingųjų tautų interesai reikalauja, kad Vakarų Vokietijos ir TSRS santykiai vystytųsi savitarpio pasitikėjimo ir taikos bendradarbiavimo pagrindu. Santykių tarp TSRS, ir Vokietijos normalizavimas taip pat padėtų atkurti Vokietijos, kaip demokratinės respublikos, vienybę.

Naujoji taiki Tarybų Sąjungos iniciatyva sukėlė atgarsius visame pasaulyje. Vakarų Vokietijos visuomenė, tame tarpe prekybiniai-pramoniniai sluoksniai, pritardami sutiko tarybinį pasiūlymą. Visos tautos, suinteresuotos tuo, kad būtų užkirstas kelias susidaryti karo židinui Europos centre, vieningai remia tarybinę notą.

Tuose Amerikos ir Anglijos sluokniuose, kurie grindžia savo politiką tarptautinio įtempimo aštriniu, tarybinis pasiūlymas sukėlė aiškų sumišimą ir nerimą. Jie siekia sukludyti nustatyti normalius santykius tarp Vakarų Vokietijos ir TSRS, tačiau šioms pinklėms prieštarauja vokiečių tautos interesai. Amerikos agentūra „Associated Press“ priversta pripažinti, kad „vokiečiai iš visų Vakarų Vokietijos politinių partijų reikalauja, kad Adenaueris vaidintų labiau nepriklausomą vaidmenį tarptautiniuose reikaluose“.

V. Charkovas

Organizuokime sezoninius vaikų lopšelius kolūkiuose

Mūsų šalyje įgyvendinama visa eilė priemonių siekiant padėti motinoms auklėti savo vaikus ir kartu aktyviai dalyvauti visuomeninėje gamyboje. Viena tokių priemonių yra kolūkių sezoninių vaikų lopšelių organizavimas. Kolūkių sezoniniai lopšeliai, kurie organizuojami pavasario-vasaros lauko darbų metu, turi milžinišką reikšmę gerinant vaikų medicininį aptarnavimą, keliant jų sveikatingumą. Palikusios vaikus lopšelyje, motinos-kolūketės gali ramiai dirbti, skirti visas savo jėgas kolūkių stiprinimui.

Mūsų respublikoje kolūkių sezoniniai lopšeliai metal iš metų įgauna vis didesnį populiarumą kolūkiečių tarpe. Motinos-kolūketės noriai atiduoda savo mažuosius į lop-

šelį, žinodamos, kad jie bus rūpestingai prižiūrimi ir auklėjami. Praėjusiais metais respublikoje veikė 120 sezoninių lopšelių. Mažeikių, Jurbarko, Kretingos, Biržų rajonuose dauguma kolūkių laiku organizavo sezoninius lopšelius ir tuo būdu sudarė sąlygas kolūketėms aktyviai dalyvauti visuose darbuose.

Jau kelinti metai sezoniniai vaikų lopšeliai pavyzdinčiai veikia Kretingos rajono J. Žemaitės vardo kolūkyje, Mažeikių rajono „Tarybinės žvaigždės“ ir „Vienybės“, Jurbarko rajono „Gegužės Pirmosios“ žemės ūkio artelėse. Savo darbo rezultatais šie lopšeliai prilygsta geriausiems miestų vaikų lopšeliams.

Tačiau eilėje rajonų kolūkių sezoninių lopšelių organizavimas vyko labai blogai,

Praėjusiais metais sezoninių lopšelių nebuvo Troškūnų, Kovarsko, Zarasų, Kapsuko ir kituose rajonuose.

Pavyzdžiui, praėjusiais metais Kapsuko rajono „Šešupės“ kolūkyje, nepaisant medicinos darbuotojų pastangų, sezoninio lopšelio nepavyko įsteigti. Abejinga šiam reikalui buvo ir kolūkių valdyba.

Grupė šios žemės ūkio artelės kolūkiečių praėjusių metų vasarą lankėsi Maskvoje, Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje, ir ten domėjosi broliškiųjų respublikų kolūkių vaikų įstaigų veikla. Čia kolūkiečiai aktyviai dalyvavo, kokią didelę naudą duoda pavyzdinčiai dirbas sezoninis lopšelis. Šiais metais „Šešupės“ kolūkis jau iš pat ankstyvo pavasario ėmėsi organizuoti lopšelį.

Vyriausybė įpareigojo visus tarybinius organus aktyviai dalyvauti sezoninių lopšelių organizavimo darbe. Vardovaujanti vaidmenį čia turi suvaidinti rajonų vykdomieji komitetai, MTS, kolūkių valdybos. Rajonų sveikatos apsaugos skyriai įpareigoti paruošti kolūkių sezoniniams lopšeliams darbuotojus, užtikrinti medicininę lopšelio priežiūrą, priskiriant medicinos seseris, gydytojus.

Sezoninis lopšelis išlaikomas paties kolūkių. Todėl kiekvienam lopšeliui sudaroma sąmata, kurioje reikia numatyti lėšas patalpoms įrengti ir kitoms išlaidoms.

Vietą sezoniniam lopšeliui reikia parinkti taip, kad motinoms būtų arti atnešti savo vaikus. Stambiuose kolūkiuose patogiau organizuoti sezoninius lopšelius prie atskirų brigadų. Sezoniniam lopšeliui užtenka dviejų-trijų kambarių. Patalpos turi būti erdvios, švarios, gerai vėdinamos, medinėmis grindimis.

Gražiomis vasaros dienomis vaikučiai laikomi visą dieną ore, todėl pravartu turėti patalpas sode arba medžiais apaugusioje vietoje, kad vaikai turėtų kur žaisti.

Lopšelio teritoriją reikia išvalyti, aptverti, įrengti vaikams žaidimo aikštes.

Kolūkių sezoniniai lopšeliai atpalaiduoja kolūketes-motinas nuo kasdieninių rūpesčių, susijusių su mažų vaikų priežiūra ir auklėjimu ir įgalina jas aktyviai dalyvauti visuomeninėje gamyboje. Todėl jau dabar reikia visuose kolūkiuose atidaryti sezoninius vaikų lopšelius, užtikrinti jų sėkmingą darbą, kad visos kolūketės-motinos galėtų palikti savo vaikus rūpestingų auklių priežiūrai.

Gyd. V. Gutauskas

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS